

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/343/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614203205
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614203205.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko s. r.o., Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanej C. P., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, o zaplatenie 81,75 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 04. 11. 2014, č. k. XC/XXX/XXXX-XX jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 20,03 Eur a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Igorovi Šafrankovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol, trovy konania žalovanej nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 59,14 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola 31. 08. 2005 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 1 025,69 Eur. Konečná splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala 10. 08. 2010. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zistil, že žalovaná bola k 10. 08. 2010 v omeškaní s platením peňažného záväzku v počte 1 189 dní. Právny vzťah medzi účastníkmi súd prvého stupňa posúdil podľa Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premičania, s touto sa súd prvého stupňa zaoberal a vyhodnotil ju za odôvodnenú. Uznanie dlhu žalovanou v dohode zo dňa 24. 10.2012 považoval súd prvého stupňa za právne neúčinné. Túto dohodu posúdil ako neplatnú, nárok z titulu uplatnenej námietky premičania zamietol a v ďalšom už nepoukazyval na neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle zákonných ustanovení.

O trovách konania účastníkov a vedľajšieho účastníka rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudku zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania priznaná nebola. Žalobca mal za to, že v danom prípade bola namiesto aplikácia ust. § 150 ods. 2 O. s. p.. Pomoc vedľajšieho účastníka v danom spore podľa žalobcu nebola účelná a nežiaduca, keďže súd zamietol návrh z dôvodu premičania, pričom v danom prípade mal postupovať podľa ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z.. V prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zdôraznil, že krajské súdy sa už vo viacerých rozhodnutiach zaoberali účelnosťou trov vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty

svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z., pritom majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Je zrejme, že na to, aby združenie mohlo naplňať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov. Úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, ale len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe skutočností, že žalovaný je spotrebiteľ, nemožno sa pripraviť na zastupovanie v tej - ktorej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - prevzatie a príprava právneho zastúpenia. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiaden dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V zmysle týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý navrhol rozsudok v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznil, že náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi v plnej výške v obdobných veciach vo vzťahu k žalobcovi patrí, čo už judikoval aj Krajský súd v Prešove vo viacerých rozhodnutiach. Je mu jasné, že prítomnosť vedľajšieho účastníka v konaní je z pohľadu žalobcu nežiaduca. Existencia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. neodôvodňuje požiadavku žalobcu na nepriznanie práva na náhradu trov konania. Vedľajší účastník si zároveň uplatnil náhradu trov tohto odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v zmysle zásad vyjadrených v ust. § 212 ods. 1 a 2 O. s. p., spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

Podľa ust. §142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 93 ods. 2 O. s. p. v znení platnom do 31. 12. 2014 ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 93 ods. 4 citovaného zákona, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Ako je zrejme z obsahu spisu, v priebehu prvostupňového konania, a to písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 24. 07. 2014 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na strane žalovaného. V písomnom podaní zo dňa 14. 08. 2014 sa vyjadril vo veci samej, kde poukazoval na to, že danú vec je potrebné kvalifikovať v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je spotrebiteľskou zmluvou a zároveň vzniesol námietku premlčania žalobcom žiadaného nároku. Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa ust. § 93 ods. 2 O. s. p. s tým, že podľa ust. § 93 ods. 4 O. s. p. (v znení platnom do 31. 12. 2014) má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Procesná aktivita vedľajšieho účastníka mala súvis aj s výsledkom rozhodnutia o veci samej, keď v preskúmvanom rozsudku súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú zamietol, a to aj s poukazom na argumentáciu vedľajšieho účastníka. Je tiež potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa sa vyporiadal aj s uplatnenou námietkou neprípustnosti vedľajšieho účasti, keď o takto danej námietke zo strany žalobcu rozhodol uznesením zo dňa 19. 05. 2015, č. k. 6C/125/2014-67.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, v ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porovnaj rozsudok Súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod

37). Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie NS SR sp. zn. 7MCdo/4/2010). Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porovnaj nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 31/04).

Vedľajší účastník vstúpil do konania a v zmysle svojich prednesov sa sústredil na zbavenie spotrebiteľa účinkov neprijateľných zmluvných podmienok a uplatnil námietku premlčania. Zákonodarca v ust. § 137 O. s. p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Ani judikatúra Súdneho dvora EÚ nevidí žiaden dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. O. s. p. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby sa vedľajší účastník nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a pod.). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má, ale aj schopnosťou toto právo uplatniť. Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahujú tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Vedľajší účastník ako osoba konajúca sama za seba a vystupujúci na strane žalovanej bol z procesného hľadiska plne úspešný, a preto mu náhrada trov konania patrí v celom rozsahu, ako to správne vyhodnotil aj súd prvého stupňa. Odvolací súd zdôrazňuje, že vedľajšia intervencia vo svetle § 93 ods. 2 O. s. p. je ďalším z nástrojov ochrany spotrebiteľa, ktorý síce explicitne odporúčaný v Smernici Rady 93/13/EHS nie je, ale nič nebránilo členským štátom nad rámec smernice upraviť mechanizmy, ktoré zväžia ako efektívne.

Je tiež potrebné konštatovať, že dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi v zmysle ust. § 150 O. s. p. nemala byť priznaná, v tomto konaní zistené neboli a ich existencia nevyplýva ani z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa. Zmyslom ust. § 150 ods. 2 O. s. p., podľa dôvodovej správy k novele Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 384/2008 Z. z. bolo umožniť súdu znížiť, prípadne nepriznať trovy, ktoré sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané. Úmysel zákonodarcu pri rozhodovaní o možnosti zníženia alebo nepriznania trov konania sa mal dotýkať subjektov hromadne si uplatňujúcich svoje nároky vyplývajúce z drobných sporov. Odporovalo by účelu zákona, aby žalovanej (resp. vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jej strane), brániacej sa proti uplatnenej pohľadávke bola odopretá možnosť na náhradu všetkých účelne vynaložených trov.

Za situácie, že správna je výška trov prvostupňového konania uznaných vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd poukazujúc na uvádzané dôvody rozsudok v tejto časti ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo a žalovanej v tomto štádiu konania trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi ako úspešnému účastníkovi tohto štádia konania patrí náhrada trov za jeden úkon právnej pomoci, a to vyjadrenie sa k odvolaniu zo dňa 27. 08. 2015, za čo mu patrí odmena v sume 8,30 Eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) s tým, že k tejto sume sa pripočítava aj tzv. režijný paušál vo výške 8,39 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Po pripočítaní 20 % DPH (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) celková výška trov tohto štádia konania u vedľajšieho účastníka dosahuje 20,03 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.